

عنوان مقاله:

چگونه توانستیم به کمک ارائه برنامه درسی قوی و همکاری اولیاء سطح علمی دانش آموزانم را بالا ببرم؟

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

راضیه تربت - کارشناسی ارشد روانشناسی، معاون پرورشی

سمیه هاشمی - کارشناسی آموزش ابتدایی، معاون اجرایی

سامیه ندیمی - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، مراقب سلامت

خلاصه مقاله:

تربیت فرزند با همه سادگی و طبیعی بودن از کارهای دشوار و مسوولیت های سخت و سنگین است. تا روزی که طفل خرد سال و در آغوش مادر است نگهداری او برای والدین یک مشکل است، روزی که به راه می افتد این دشواری به گونه ای دیگر رخ می نماید و زمانی که به مدرسه و کلاس درس وارد می شود و آغاز فراگیری علم و دانش های گوناگون می رسد، این سختی دو چندان می شود همه آنهایی که به مدرسه میروند به یک میزان توفیق پیشرفت ندارند و همه آنان که در سایه لطف و عنایت و زحمت والدین و مربیان قرار می گیرند، به یک درجه رشد نمی کنند. برای عده ای مساله افت تحصیلی پیش می آید که علت آن خواه موجه و یا غیرموجه برای والدین و مربیان مشکل آفرین است و طبیعی است که باید در این مورد تدابیر خاصی اندیشیده و مشکل بر طرف شود. اساس این پژوهش دانش آموزانی را در بر می گیرد که دلیل عقب ماندگی درسی آن ها ذهنی وارثی نبوده، بلکه در عین داشتن هوش و استعداد کافی از دروس و برنامه های تحصیلی عقب مانده اند و نمی توانند همگام با دیگر دانش آموزان پیش بروند و در به دست آوردن موفقیت های تحصیلی دشواری هایی برای خود و دیگران می آفرینند. به کار گیری روش های متعدد و ابتکاری می تواند با توجه به موقعیت های مختلف زمانی و مکانی نقش مهمی در پیشرفت دانش آموزان داشته باشد و آینده ی تاریک و بی روح آنان را به دنیایی روشن و زیبا تبدیل نماید.

کلمات کلیدی:

افت تحصیلی، برنامه پیشنهادی، تبادل نظر، فرم نظارت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1648464>

